

да влизатъ, намѣрися на стѣлба-та, и понеже още она мисляше че сенатори-те са друго нѣщо, подаваше прошеніе-то си на вси-те идущы отъ кои-то нѣкой не рачи да го приеме. Най-послѣ видѣ че идеше единъ Господинъ съ червена една лента, съ червена една одежда, по една звѣзда отъ всяка страна на груди-те, и единъ палешникъ отъ страна-та окаченъ. “ Той-зи путь, рече на себе си просителница-та, този е веке единъ сенаторинъ, ако ли не, нѣкой никакъ на свѣтъ-атъ не ся намира! ” Она приближи при него и му подаде прошеніе-то си, и му ся моляше да стори вниманіе надъ него. Понеже ова на путь му пречеше, единъ отъ сенаторови-те слуги съ кротость отъ путя я отсрани, и господарь-атъ му, понеже повѣрува че она милостива просяше рече ѿ: “ Богъ “ да тя благослови! „ и възлѣзе по стѣлба-та.

Прасковія пятнадцать дни единъ слѣдъ други на сената ходяше безъ да сполучи нѣщо повече. Често уморена, права да стои надъ една студена и влажна стѣлба, свивашеся надъ единъ отъ степени-те за да стопли леднены-те си нозѣ, така тѣрсяше на приходящѣ-те и на служницы-те нѣкой милостивъ и благодѣте-